

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

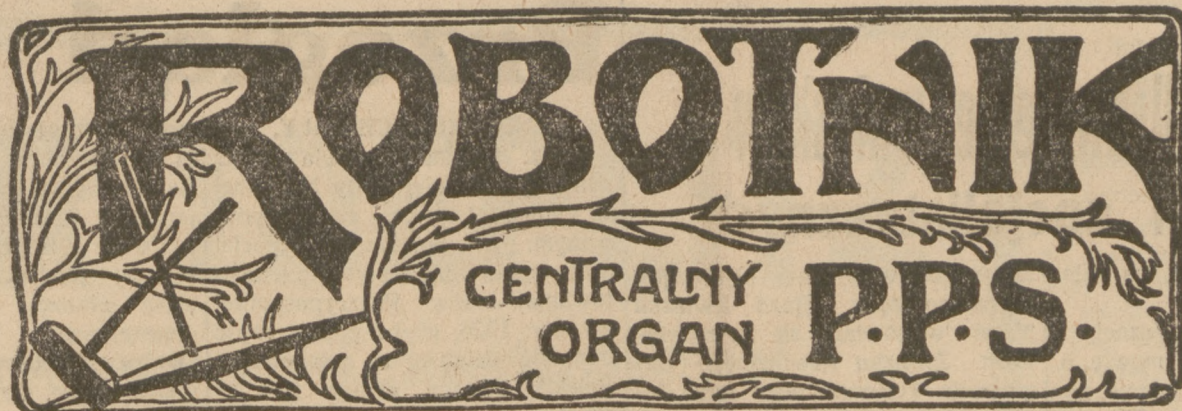
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół
do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 9—5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru 10 groszy

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5.13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N.117

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2,50, bez odnośnika zł. 2,20 na prowincji miesięcznie zł. 2,50, zagranicą zł. 5,60. Za zmianę adresu 50 gr.
Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a. „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12. „ŁÓDZIANIN” Łódź, Al. Kościuski 29. „ROBOTNIK PIOTRKOWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64.
„ROBOTNIK RADOMSKI” Radom, ul. Kielec-Krauz 1. „ROBOTNIK LUBELSKI” Lublin, ul. Bychawska 24.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie.
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Barbarzyńskie bombardowanie świętego miasta Basków

Bandy faszystowskie wymordowały bezbronną ludność miasta Guernica

Cała prasa angielska pełna jest oburzenia z powodu bombardowania „świętego miasta” Basków — Guernica. Dzienniki podkreślają, że ludność tego miasta była

NAJZUPEŁNIEJ BEZBRONNA, albowiem Guernica pozbawiona jest wszelkiego charakteru wojskowego, nie posiadając nawet ani jednego działu przeciwlotniczego. Uciekającą w popłochu ludność

LATAJĄCE BARDZO NISKO SAMOLOTY OSTRZELIWAŁY Z KARABINÓW MASZYNO- WYCH.

Dzienniki podają liczbę ofiar w Guernica na 800. Bombardo-

GEN. MOLA

Dowódca wojsk faszystowskich na froncie baskijskim.

wanie trwało trzy i pół godziny. „Daily Express”, „Daily Herald”, podobnie jak zresztą i inne źródła prasowe, np. Reuter, zgodnie stwierdzają, w opisach korespondentów, że bomby, które nie eksplodowały, wyraźnie wskazywały na swe

NIEMIECKIE POCHODZENIE.

Ogółem zrzucono w ciągu 5 godzin

4 TYS. BOMB.

Bombardowanie Guernica było również tematem rozmów w kuluarach parlamentu angielskiego i wielu posłów wskazywało na konieczność akcji międzynarodowej, aby położyć kres podobnym atakom na ludność cywilną.

PREZYDENT RZĄDU BASKIJSKIEGO O SYTUACJI.

Wczoraj popołudniu prezydent Rządu baskijskiego, Aguirre, oświadczył: Samoloty powstańcze zbombardowały Guernica miasto otoczone specjalną częścią Basków. Miasto stało się w płomieniach. Uderzenie powstańców miało nas dotknąć w miejsce najbardziej cenne dla miłości kraju. Nie można ukrywać grozy obecnego położenia, lecz zwycięstwo nie będzie udziałem napastników. Nieprzyjaciół poczynił wielkie postępy, wdzierając się w nasze terytorium, lecz zostanie on odparty. Mówiąc to nie wątpię o tym.

WALKA O KAŻDĄ PIĘDZ ZIEMI.

Rozgłoszenia w Bilbao donosi, że oddziały rządowe frontu baskijskiego otrzymały rozkaz utrzymania za wszelką cenę nowych pozycji. Dowództwo frontu zapewnia równocześnie, że zastosuje najenergiczniejsze środki celem stawienia skutecznego oporu.

Dwie ostatnie wędrówki

Teodor Toeplitz i Zb. Zapasiewicz

Tak chciał los, że dzisiaj — prawie jednocześnie — żegnamy na zawsze dwóch naszych towarzyszy.

TEODOR TOEPLITZ — to działacz starszego pokolenia; pogrzb odbędzie się w BRWINOWIE (pod Warszawą) o g. 10 r.; wyprawienie zwłok z kościoła parafialnego w Brwinowie.

Odjazd pociągiem o g. 9 m. 15 r. z Dworca Głównego.

ZBIGNIEW ZAPASIEWICZ — to jeden z najwybitniejszych przedstawicieli młodego polskiego pokolenia. Pogrzb — o g. 3 p.p. z Kościoła św. Karola Boromeusza na

Według doniesień z Bilbao, na odcinku Marquina oddziały baskijskie odpierają z brawurą ataki przeciwnika. Na odcinku Durango Baskowie bronią każdej piędzi ziemi, starając się powstrzymać napór przeciwnika, rozporządzającego ogromnym zapasem najnowocześniejszego sprzętu technicznego.

Powązkach w Warszawie na cmentarzu powązkowski.

W. O. K. R. P. P. S. wzywa organizacje partyjne stolicy do wysłania pocztów sztandarowych na obywatela pogręży. **SZTANDARY CZERWONE** będą towarzyszyły **TEODOROWI TOEPLITZOWI** i **ZBIGNIEWOWI ZAPASIEWICZOWI** na miejsce wiecznego spoczynku.

Obydwu towarzyszom poświęcamy pierwsze wspomnienia na str. 3. Do ich pracy i do ich roli w naszym ruchu powrócimy jeszcze nie raz jeden.

Walki górników śląskich

W podziemiach kop. „Beor”

Wczoraj na kopalni „Beor” należącej do koncernu pszczyńskiego wybuchł strajk okupacyjny. Strajkuje około tysiąca górników, przy czym część przebywa w podziemiach kopalni. Strajkujący wysunęli około 50 postulatów natury lokalnej. Związki Zawodowe i Rady załogowe prowadzą obecnie rokowania z Zarządem przymusowym koncernu.

Na kopalni „Katowice” (daw. „Ferdynand”) górnicy wysunęli szereg postulatów zapowiadających strajk w razie nieuwzględnienia tych postulatów. W związku z obecną sytuacją w górnictwie na dziś zwołana została konferencja z udziałem przedstawicieli przemysłowców i związków zawodowych, na której podjęte będą próby uzgodnienia tych postulatów.

W sobotę ogłoszone będą wyniki dochodzeń pod kierunkiem delegata min. oświaty. (PAT.)

Sytuacja we Francji

Przełożenie z 30 kwietnia na 6 maja terminu wielkiej dyskusji na temat polityki wewnętrznej Rządu francuskiego, a co za tym idzie — również i wystąpienia premiera Bluma, tłumaczone jest tym, że w sobotę, 1 maja, nie ukaże się większość dzienników, wobec czego prasa nie mogłaby podać sprawozdania z tej debaty. W gruncie rzeczy jednak Rząd chce przed

ZYWNOŚĆ DLA BILBAO.

Korespondent agencji Havasa donosi, że angielski statek handlowy „Carth” zawinął wczoraj do portu w Bilbao, mając na pokładzie znaczne zapasy żywności.

Jest to już 7-my z kolei okręt brytyjski, który w ostatnich czasach wszedł do wspomnianego portu.

WALKA POMIĘDZY SAMOLOTAMI A OKRĘTAMI.

Korespondent Havasa donosi, że wczoraj popołudniu wojenne okręty powstańcze „Canarias” i „Baleares” ostrzeliwały Walencję. W różnych stronach miasta padło 60 pocisków. 5 osób zostało zabitych, 30 zaś jest rannych, w tym kilka ciężko.

Po skończonym ostrzeliwaniu miasta okręty powstańcze udały się w kierunku Castellon.

Dwa rządowe samoloty bombardujące udały się w ślad za okrętami powstańczymi i zrzuciły szereg bomb, które padły w bardzo bliskiej odległości okrętów.

Okręty powstańcze udały się na stępnie w stronę miejscowości przybrzeżnej Burriana na południe od Castellon i poczęły ostrzeliwać trzy barki rybackie, z których dwie zatoniły.

KOMUNIKAT URZĘDOWY Z FRONTU.

Komunikat oficjalny donosi, że na odcinku Teruel wojska rządowe u-

niały w ciągu dnia wczorajszego swoje pozycje. Samoloty rządowe ostrzeliwały skutecznie Villa Quemado i okoliczne drogi.

Na froncie Guipuzcoa trwają zaciekle walki. Oddziały wojsk rządowych walczą z poświęceniem.

Na froncie asturyjskim na odcinku La Robleda powstańcy atakowali kilkakrotnie pozycje wojsk rządowych, zostali jednak odparci, ponosząc bardzo ciężkie straty. Baterie artylerii wojsk rządowych ostrzeliwały pozycje przeciwnika pod La Ver-ruga.

Jeden podoficer i kilku żołnierzy wojsk powstańczych przeszło na frontie asturyjskim na stronę wojsk rządowych.

Na froncie południowym nie zaszło nic godnego uwagi.

PROTEST WSZYSTKICH PAŃSTW SKANDYNAWSKICH.

Szwedzka agencja telegraficzna deklaruje, że nota protestacyjna uchwalona na zjeździe ministrów spraw zagranicznych państw skandynawskich w Helsingforsie została w imieniu wszystkich państw skandynawskich wręczona przedstawicielowi Rządu gen. Franco w Lizbonie za pośrednictwem tamtejszego poselstwa szwedzkiego. Nota zawiera protest przeciwko zatrzymywaniu statków handlowych na wodach hiszpańskich.

KSIĘŻA NA USŁUGACH GEN. FRANCO.

Korespondent agencji Havasa donosi, że policja madrycka wykryła nową zorganizowaną grupę zwolenników powstańców, na czele której stała pewna kobieta.

Wszyscy członkowie tej grupy zostali aresztowani. W czasie rewizji wykryto wiele materiału obciążającego zwolenników powstańców, wśród których znajduje się szereg księży.

Co to znaczy?!

Rady towarzysza Drużynina dla komisarza spraw zagranicznych Litwinowa

LITWINOW.

„Izwestia” znów zamieścił list otwarty czytelnika niejakiego Drużynina do komisarza Litwinowa w sprawie sowiecko-japońskiej umowy o rybołówstwie. Wspomniany Drużynin radzi Litwinowi umowy takiej nie zawierać, gdyż Związek sowiecki sam mógłby wykorzy-

stać zasoby rybne na Dalekim Wschodzie, a poza tym sowiecka polityka pokoju nie znajduje poparcia ze strony Rządu japońskiego, przeciwnie, liczne fakty mówią o agresywnych zamiarach soldateski japońskiej wobec związku sowieckiego. W tym czasie, kiedy Rząd sowiecki pragnął uregulować sprawę rybołówstwa, Rząd japoński zawarł porozumienie z Niemcami skierowane przede wszystkim przeciwko ZSRR, kończy list Drużynin.

Zamieszczenie przez urzędową sowiecką listów otwartych krytykujących urzędową politykę sowiecką najpierw wobec Hiszpanii, a obecnie wobec Japonii, może świadczyć o zmierzchu gwiazdy Litwinowa.

Obłędny strach przed opozycją

„Raboczaja Moskwa” donosi, że niektóre sklepy spożywcze zawierają produkty w kartki z książek, wciąganych na indeks przez CK. - partii. Fakt ten m. in. wykryto w sklepie przy ul. Małej Tulskiej w Moskwie. Dziennik pisze, że kartki używane przez sklep do zawijania produktów, pochodziły

z książki „zakłętą wroga ludu”. Nazwiska autora dziennik nie wymienia, aby nie słać zgorznienia, gromi natomiast kierowników tych sklepów, oskarżając ich o niedbalstwo polityczne, które prowadzi do tego, że sklepy kolportują o-twarcie literaturę kontr-rewolucyjną. (PAT.)

Nie było żadnego zajścia na granicy Rosji Sowieckiej i Mandżurii

Agencja sowiecka Tass kategorycznie zaprzecza informacjom, jakie wyszły ze źródeł japońskich o tym, że w dn. 25 b. m. oddział 20 kawalerzystów sowieckich wkroczył na terytorium mandżurskie w pobliżu Niuchinshan i stoczył tam walkę z oddziałem mandżurskim.

Tass stwierdza, że wiadomość japońska jest całkowicie pozbawiona podstaw, gdyż fakt taki nie zdarzył się wcale.

Na Bliskim Wschodzie

tworzy się porozumienie państw muzułmańskich

Bawiący obecnie w Ankarze minister spraw zagranicznych Iraku, Nadui, przyjęty był przez prezydenta Ataturka, a następnie odbył długą konferencję z premierem Turcji. Jak utrzymują w kołach dyplomatycznych, tematem rozmów były zagadnienia stosunków pomiędzy Turcją, Syrią, Irakiem, oraz sprawa podpisania paktu wschodniego przez Turcję, Irak, Iran i Afganistan. Jak sądzą, pakt wschodni podpisany będzie dopiero po podróży tureckiego mini-

stra, Rustu Arasa, do Bagdadu, Teheranu i Moskwy.

Prezydent Turcji Ataturk

Jeszcze żyją

W kołach oficjalnych ZSSR zaprzeczają kategorycznie wiadomościom o samobójstwie żony Jagody i żony Postyszewa oraz o rozstrzelaniu żony Piatakowa.

Zjazd Związku Miast Końcowe posiedzenie plenarne. Uchwalenie wniosków Wystąpienia przedstawicieli socjalistycznych

Obrazy plenarne Zjazdu Związku Miast zostały wznowione we wtorek o godz. 5 po poł., jak już donosiliśmy w części nakładu, w obecności wicepremiera Kwiatkowskiego.

Wnioski, uchwalone w sekcji gospodarczej, referował prez. Jankowski. Zostały one przyjęte na plenum wraz z dwoma wnioskami tow. Hausnera, które podajemy osobno.

Wnioski, uchwalone w sekcji finansowej, referował prez. Nowakowski, wnioski mniejszości, domagające się gruntownej reformy finansowego prawa samorządowego, składał koreferent tow. Wł. Uziembło.

Plenum uchwaliło wnioski większości sekcji. Przyjęte postulaty są półśrodkami i paliatywami, które nie wyprowadzą samorządu z bezwładu gospodarczego.

Następnie prez. Krakowa, dr. Kaplicki, w imieniu sekcji administracyjnej składał wnioski większości. W imieniu mniejszości zabierał głos tow. J. Stańczyk. Mówca przede wszystkim wystąpił przeciw wyolbrzymianiu niebezpieczeństwa komunistycznego i przystosowywaniu rzeczywistości polskiej i całego życia naszego do tych przejawów wpływu komunizmu.

Tupotem nóg i okrzykami endecko - „sanatorzy” protestowali przeciw słowom naszego mówcy.

Następnie tow. Stańczyk wystąpił o przywrócenie demokratycznej ordynacji wyborczej, aby Rady Miejskie stały się znów odzwierciedleniem prawdziwej, niesfałszowanej woli ludności. Tylko taki samorząd, mający zaufanie i poparcie mas, sprostać może wielkim zadaniom, jakie dziś stoją przed miastami.

P. Kaplicki nazwał postulaty sprawiedliwej ordynacji wyborczej... przedwojennymi marzeniami (!).

Przy głosowaniu przeszły wnioski większości. Uchwalono jeden z wniosków, przedłożonych przez

tow. Stańczyka (wniosek ten daje my osobno).

Następnie po pompatycznej, a jednocześnie przyimnej mowie p. posta Gduli, przyjęto rezolucję, potępiającą niesławnego „führera” endeckiego z Łodzi, p. Kowalskiego, za jego nietaktowne wybryki na komisji administracyjnej.

Wreszcie, po wzajemnych podziękowaniach i pochwałach, Zjazd zamknięto.

Wnioski

Z wniosków, przedłożonych przez naszych towarzyszy na Zjazd Miast, podajemy narazie następujące, uchwalone przez plenum Zjazdu:

I
Zjazd uważa za jedną z najpilniejszych potrzeb społecznych budownictwo mieszkań robotniczych; budownictwo to powinno mieć charakter społeczny. Zjazd zwraca się do czynników rządowych o stworzenie taniach kredytów budowlanych, które byłyby wykorzystane przez gminy i społeczne instytucje budowlane (TOR, spółdzielnie mieszkaniowe) na budownictwo robotnicze.

II
Zjazd stwierdza, że likwidacja bezrobocia może nastąpić tylko w wyniku zrealizowania ogólnego państwowego planu gospodarczego, którego założeniem powinno być tworzenie nowych i rozwój istniejących warsztatów przemysłowych, oraz zaspokojenie potrzeb społecznych najsłabszych mas pracujących.

W opracowaniu planu gospodarstwa państwa należy uwzględnić przed wszystkim potrzeby miast, a tym samym udział czynników miejskich w opracowywaniu planu państwa.

(Zgłoszone przez tow. Hausnera w sekcji gospodarczej).

III
Wychodząc z założenia, że kontrola działalności organów samorządu terytorialnego powinna być wykonywana przez własne organy

samorządu oraz przez samorządy wyższego rzędu, Zjazd Związku Miast wypowiada się za zniesienie Związku Rewizyjnego Samorządu Terytorialnego oraz instytucji jego delegatów.

(Zgłoszony przez tow. Stańczyka w sekcji administracyjnej).

ZAPRASZAMY DO ZWIEDZANIA

SALONU POKAZOWEGO

ELEKTROWNI MIEJSKIEJ

W WARSZAWIE

PRZY ULICY MARSZAŁKOWSKIEJ 150

(Wejście od Kredytowej)

WSTĘP I POKAZY BEZPŁATNE

Codziennie w godz. od 10-ej r. do 7-ej w.

ELEKTRYCZNA KAWIARNIA

NA MIEJSCU

Faszyści w Hiszpanii kradną i frymarczą dziełami sztuki

Zwolennicy i obrońcy faszystów hiszpańskich m. in. zarzucają Hiszpanii ludowej niszczenie dzieł sztuki, zabytków kultury. Odepierał się już kilkakrotnie te kłamstwa. Prawdą jest, że największe zniszczenia kościołów, gmachów publicznych i t. p. dokonali faszyści. A z drugiej strony prawdą też jest, że Rząd hiszpański od początku wojny zajął się troskliwie zbiorami sztuki i umieścił je w miejscach bezpiecznych.

O „kulturze” faszystów niech zaświadczą dwa fakty z czasów ostatnich.

Po klęsce Włochów pod Guadajaramą, gen. Milaja, obrońca Madrytu, pokazał dziennikarzom szereg dokumentów, znalezionych u jeńców włoskich. Są to wszystko rzeczy, SKRADZONE PRZEZ WŁOCHÓW w katedrze i w innych budynkach miasta Sigüenza, a przed stawiającą bezcenną wprost wartość, jak np. dokument papieża Klemensa VII z r. 1215 o przywilejach dla tego miasta, pismo bi-

skupa Sigüenza z r. 1218 do pańów z Moliny i in.

A teraz drugi fakt. Niedawno obiegła prasę londyńska wiadomość, że w stolicy znajduje się obraz słynnego malarza hiszpańskiego Greco pod nazwą „Pogrzeb hr. Orgaza”. Wiadomość okazała się prawdziwa. Z wynurzeń ambasadora hiszpańskiego i z innych informacji należało wysnuć jedyny możliwy wniosek, że obraz, który znajdował się w Toledo w chwili zdobycia tego miasta przez faszystów, wysłano do Londynu na sprzedaż, by uzyskany złotem podreparować nieco mocno nadzartą skarbiec gen. Franco. Miłośnicy sztuki zwrócili się do faszystów w Burgozie z zapytaniem, czy istotnie wywieźli obraz do Londynu na licytację, ale nie otrzymali odpowiedzi. Czyli: sprawa jest jasna.

Tak oto „chrześcijańscy” i „kulturalni” faszyści bronią sztuki hiszpańskiej przed „barbarzyństwem” Hiszpanii ludowej.

KSIEGARNIA ROBOTNICZA

Warszawa, ul. Czerwonego Krzyża 20.

Komunikuje, iż obecnie trwa tam miesiąc książki, pod hasłem:

Dobra i tania książka dla wszystkich

Wielka zniżka cen! Wielki wybór książek! Każdy może za kilka złotych uzupełnić braki w swej bibliotece. Prosimy żądać katalogów, które wysyłamy bezpłatnie. Uwaga. Wobec wielkiego zainteresowania, doradzamy pośpiech, gdyż w krótkim czasie cenne książki mogą być wyczerpane.

Znaczek z podobizną Ignacego Daszyńskiego

ZAMAWIAJCIE W SEKRETARIACIE GENERALNYM C. K. W. P. P. S. — WARSZAWA, WARECKA 7, KONTO PKO. 3.174.

Przy zamówieniach w drodze organizacyjnej — cena znaczka, wykonanego w miedzi — 40 gr., w srebrze — 1 zł. 30 gr.

Przy zamówieniach indywidualnych — w miedzi — 50 gr., w srebrze — 1 zł. 50 gr.

Przegląd prasy

ENDECKIE UCHWAŁY.

„Gaz. Polska” omawia znaną uchwałę endeckiej Rady Naczelnej w tonie spokojnym, ale zdecydowanym. Przypomina, że endecja, która miała duży wpływ na kształtowanie losów Rzeczypospolitej przed r. 1926, chyba ponosi część odpowiedzialności za gospodarkę Polski! Zwraca uwagę (jak to czyni prasa socjalistyczna) na chęć demagogicznego odwrócenia uwagi chłopów od problemów rolnych ku straganom, ku kwestii żydow-

skiej. Zwraca uwagę dalej na to, iż endecja chce sama dorwać się do władzy, a więc odrzuca porozumienia z innymi stronnictwami.

Uwagi słuszne. Co do uwagi ostatniej (endecja sama chce pojąć władzę), mamy wyraźne sformułowania we wczorajszym „Dzienniku Narodowym”. Pycha, pewność siebie, mania wielkości nieprawdopodobne: my, tylko my, wyłącznie my...

Pierwszy okres walki o Polskę narodową zbliża się ku końcowi. W tym okresie wywołaliśmy olbrzymi przewrót w pojęciach i poglądach politycznych naszego społeczeństwa, zmusiliśmy nawet zdeklarowanych przeciwników do porzucenia swoich ideologicznych stanowisk i do przyswojenia sobie, chociażby pozornego, naszego języka.

Obok tej ogromnej przemiany pojęć wywołaliśmy szereg głębokich procesów społecznych, które niebawem zmienią nie jedno w dotychczasowym obliczu kraju.

Taki jest endecki tupet. A prawdy w tym bardzo niewiele. Prawda jest chyba to, że endecy zdolali zarazić antysemityzmem sanację.

W każdym razie te zarzuty wywoływały chyba świadczą, że endecja na razie nie zamierza wyciągać ręki do OZON-u.

ZYSKI DUŻE, PŁACE MAŁE.

Taka jest reguła gospodarki faszystowskiej, bo właśnie celem tej gospodarki jest zapewnienie wielkich zysków kapitalistom oraz przerzucanie ciężarów na robotnika (i chłopów). Stara to prawda, ale czasami znajduje zdumiewające w swej szczerości potwierdzenie ze strony faszystów. Oto przed nami hitlerowski „Beobachter” z 27 b. m. Na pierwszej zaraz stronie artykuł F. Nonnenbrucha p. t. „Zyski i płace”. Treść artykułu w tym, że obecnie płac podnosić nie należy! A dlaczego? Dlatego, że niema dostatecznej ilości towarów na rynku, a więc coś komu przyjdzie po zwiększonych płacach? „Dużo w kraju się mówi (!) — pisze autor — o nieraz bardzo wysokich zyskach i o płacach, których nie wolno podnosić”. Oczywiście, dużo się mówi, bo drożyzna rośnie i faktycznie płacemaleją. Autor tak „objaśnia” stanowisko hitlerowców:

„Płace nie mogą pójść w górę, bo brak dóbr, na które powstanie popyt po podwyższeniu płac”.

Zdumiewająca „teoria”. Ale dlaczego w takim razie wolno kapitalistom otrzymywać niezmiernie wysokie zyski? Tu autor dobrze wywodzi się nie umie. Uważa, że te zyski są gospodarczą rezerwą (!!) na przyszłość.

Rozumowanie tak ciekawe, że rezerwuujemy sobie prawo powrotu do tej faszystowskiej „teorii”. Robotników niemieckich napewno nie

przekona, a „tajemnicę” faszystowskiej gospodarki odsłoni.

AUSTRIA PIŁKĄ MIĘDZY NIEMCAMI A WŁOCHAMI. PORAZKA SCHUSCHNIGGA?

Francuska i niemiecka prasa zajmują się wizytą austriackiego kanclerza w Wenecji. Francuskie gazety uważają, iż wizyta Schuschnigga skończyła się dlań porażką. „Oeuvre” uważa nawet, że został zrobiony pierwszy krok w kierunku „Anschlusu” (przyłączenia Austrii do Niemiec). Schuschnigg starał się otrzymać od Mussoliniego gwarancje niezależności Austrii, gwarancje przeciw hitlerowskiej propagandzie w Austrii etc. Pisma włoskie donoszą nawet, że Schuschnigg musiał obiecać Mussolinemu, że zezwoli przedstawicielowi hitlerowców na udział w pracach rządowego „Patriotycznego Frontu”. W ten sposób — powiada francuska prasa — Hitleria przedostaje się nad Dunaj.

A niemiecka prasa cieszy się i stwierdza, że Czechosłowacja doznała porażki, bo ostatnio dążyła do porozumienia z Austrią.

Tak pracuje faszystowski blok.

MŁODZI LUDOWCY.

Zwracamy uwagę czytelników na ciekawy miesięcznik ludowców p. t. „Młoda Mysl Ludowa”. Nie ze wszystkim tam (oczywiście) się zgadzamy, ale trzeba przyznać: mamy do czynienia ze szczerem, poważnym wysiłkiem opracowania i pogłębiania ideologii ruchu ludowego — na gruncie demokracji. Ku robotnikom wyciągnięto serdeczną dłoń. Czytamy np. w art. inż. Fr. Sarnka o konsolidacji i obronie:

Trudno jest uważać mieszczański za opokę dostatecznie trwałą dla jakiegokolwiek montażu oporu, czy obronności państwowej. Tej podstawy wypadnie szukać gdzieś indziej, mianowicie w warstwach społecznie istotnie określonych i ustabilizowanych. W warunkach polskich jest to warstwa przede wszystkim chłopska, a w pewnym stopniu i robotnicza. Treść życiowa tych warstw nadaje im potrzebną swartość i konsekwencję myślenia.

W innym artykule ob. Dusza uważa, iż „agraryzm” staje się dziś panującym kierunkiem wśród ludowców.

K. CZ.

Siedmioraczki hiszpańskie

Donoszą z Murzja (Hiszpania), że w tamtejszej dzielnicy robotniczej pewna kobieta powiła siedmioraczki. Mimo starannej opieki lekarskiej, położnica zmarła. Istnieje obawa, że nie uda się utrzymać siedmioraczek przy życiu.

„1 maja mam złotą głowę”

W pobliżu opactwa św. Wita pod Neapolem stała w początkach XIX wieku kolumna z dziwnym napisem, umieszczonym po zachodniej stronie: „W dniu 1 maja każdego roku o godzinie 6 rano mam złotą głowę”. Co roku w oznaczonym dniu gromadziły się pod kolumną rzesze ciekawych i zawiedzione odchodziły. Zgadywało, na razie, że za tym napisem kryje się jakaś tajemnica, której jednak nikt nie zdołał przeniknąć. Podstawy kolumny przekopano wzdłuż i wszerz, ale nie znalazło żadnego wyjaśnienia zagadkowego napisu. W końcu przestano

się nim interesować. W roku 1841 dnia 30 kwietnia pewien żebrak, przechodząc drogą koło opactwa św. Wita, zatrzymał się przed kolumną i z zainteresowaniem odczytał dziwny napis. Nazajutrz rano punktualnie o godzinie 6-tej przybył pod kolumnę i, tknięty dziwnym przeczuć, zaczął grzebać w miejscu, na które padał cień pomnika. Po kilku minutach dokopał się do skrzyni, w której znalazł złote monety wartości 80.000 franków. Żebrak zabrał skarb i stał się dzięki niemu wkrótce właścicielem znacznego majątku nad zatoką Neapolitańską.

Zeppelinowy zajmują się szpiegostwem

Szwajcarska agencja telegraficzna donosi: W czasie ćwiczeń w obronie granicy ludności okręgu Randen, wywołał żywe oburzenie lot Zeppelina, dokonany ponad reneń ćwiczeń. Agencja stwierdza, iż zdarza się to nie po raz pierwszy, że w czasie ćwiczeń wojskowych Zeppelin krąży nad terenem ćwiczeń na b. niewielkiej wysokości, co wydaje się podejrzane. Według zebranych informacji, sterowiec krążył na wysokości około 150 mtr. ponad oddzia-

łami, biorącymi udział w manewrach. Dochodzenie władz w tej sprawie jeszcze nie zostało zakończone.

Ludność Berlina

W ciągu r. 1936 ludność Berlina wzrosła z 4.220.784 do 4.250.891 (nieco więcej, niż 30.000). W r. 1935 zwykła wynosiła zaledwie 6.287, a w latach poprzednich notowano lekki spadek.

Rachunek z wielkiej wojny jeszcze niezakończony

Ogromna liczba „nieznanych żołnierzy” w Anglii

W r. b. mija 19 lat od chwili zakończenia wielkiej wojny. A oto okazuje się, że rachunek wciąż jeszcze nie jest wyrównany i wciąż jeszcze trwają poszukiwania zaginionych na polach walk żołnierzy.

W r. ub. znaleziono na polach bitew we Francji i w Belgii ok. 900 zabitych, w tym przeszło 800 Anglików.

Wedle sprawozdania rocznego specjalnej komisji angielskiej do spraw grobów poległych w wojnie (Imperial War Graves Commission), z liczby 1.194.890 obywateli Wielkiej Brytanii, poległych w wielkiej wojnie,

zidentyfikowano dotąd i pochowano zaledwie 587.117. Dalszych 180.801 zabitych odnaleziono wprowadzić, ale nie ustalono dotąd ich tożsamości.

Zidentyfikowano więc zaledwie nieco więcej, niż połowę poległych. Ogromna zaś liczba 586.912 osób, czyli przeszło 1/3 poległych, figuruje dotąd w dziale „zaginionych”.

W obliczu tych cyfr jedna z gazet zagranicznych robi złośliwą uwagę: „Czy nie należałoby następną wojnę przysunąć co najmniej dopóty, póki stary rachunek nie został zamknięty?”

przygotowywanie zdrady stanu, o. skarżonego Stebera za tę samą zbrodnię na 5 lat więzienia i 5 lat pozbawienia praw, dwóch innych oskarżonych za udzielanie pomocy i współdziałanie — na 2 i 1 1/2 roku więzienia. Trzech oskarżonych uniewinniono. Wyrok sądu uprawomocnił się z chwilą ogłoszenia. (PAT).

Wyroki na działaczy katolickich w Rzeszy

W Berlinie zakończył się proces polityczny przeciwko działaczom katolickim z Duesseldorfu. W czasie trwającej przez trzy tygodnie rozprawy sądowej, prasa narodowo-socjalistyczna atakowała gwałtownie katolicyzm i kler.

Wyrok sądu skazuje: oskarżonego Rossaint na 11 lat więzienia na 10 lat pozbawienia praw honorowych za

zować pomoc dla ofiar powodzi. Spadek wód pozwala przypuszczać, że katastrofa obecna nie przyjmie takich rozmiarów, jak w roku ubiegłym. Rzeka Ohio przybiera jeszcze i paraliżuje życie miasta Wellsburg.

Powódź w Ameryce

Dotychczas obliczono, iż w czasie obecnej powodzi w stanach Pensylwania, Ohio, Wschodniej Wirginii, Maryland, Virginii i pld. Caroliny utonęło 15 osób, a 5 zginęło. Prezydent Roosevelt mianował komisję, która ma zorgani-

TEODOR TOEPLITZ

niezmordowany i niezastąpiony

DZIAŁACZ SPÓŁDZIELCZY I SOCJALISTYCZNY

Współtwórca spółdzielczości mieszkaniowej w Polsce

Współzałożyciel Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

zmarł w dniu 26 kwietnia b. r.

O tej niepowetowanej stracie zawiadamiają

RADA NADZORCZA I ZARZĄD W. S. M.
ZARZĄD STOW. „SZKLANE DOMY”

Po endeckich naradach Żydzi i jeszcze raz Żydzi! „Monosemityzm”

Uchwale polityczną endeckiej Rady Naczelnej referowaliśmy obszernie wczoraj i onegdaj. Obszerne, gdyż uważamy, że wszelkie polityczne poruszenia tego Stronnictwa trzeba obserwować bardzo uważnie. Zgodnie z uchwałami Kongresu Radomskiego, Partia nasza uważa endecję za wielkie niebezpieczeństwo dla mas pracujących i dla Polski.

Czym jest nasza endecja? „Stronnictwo narodowe”? Jest, jak pisał już, stronnictwem faszystowskim hitlerowskiego typu. To nie znaczy, że niema ideologicznych różnic — w zestawieniu z hitleryzmem! Różnice są. W endecji widzimy: 1) klerikalizm, 2) odrzucanie (naogół) „rasizmu”, 3) mało (naogół) „socjalnej” demagogii, którą tak chętnie posługuje się hitleryzm; polska endecja jest otwartą obrońcą kapitalistycznego ustroju autokratycznego typu. A podobieństwa? 1) gwałtowny antysemityzm, 2) stały straszak „komunizmu”, 3) ustrój faszystowski, integralny, dyktatorski, zwalczanie demokracji, 4) demagogia „narodowa” („völkisch” u hitlerowców). W obu wypadkach istotna treść jednaka — chodzi o dyktaturę kapitału w szacie antysemitycznej i „narodowej”.

Po tym orientacyjnym przypomnieniu zapytamy, czym była ostatnia Rada Naczelna stronnictwa z 25 b. m.?

Nie dała nic nowego. Wykazała absolutną pustkę ideologiczną. Stare, wyświechtane frazesy. Żadnej twórczości ideowej. Przyjrzyjmy się raz jeszcze tym starym hasłom.

Główna, właściwie jedyna broń, to antysemita demagogia. Żyd, Żyd, wciąż Żyd i tylko Żyd! Jest to czarny demon polskich dzieł. Taka jest prymitywna główna „koncepcja” Rady. Brak np. konsolidacji? Tak, ale kto winien? — Żydzi! Tu nawet pocziwy konserwatywny „Czas” nie wytrzymał i zawołał doniosłym głosem:

Twierdzenie, że Żydzi są również powodem skłócenia narodu polskiego, jest stanowczo przypisywaniem im fałszywej demagogii, niemal potęgi, a z drugiej strony stwierdzeniem przeraźliwego braku odporności narodu polskiego. Tak rozumować nie można. Nie Żydzi są winni naszemu rozbić, lecz my sami, nasze własne błędy. Rada żąda „pozbawienia Żydów praw politycznych”. Na to „Czas”:

Przyznajemy, że jest to postulat... efektywny, ale bardzo mało skuteczny (z punktu widzenia celów str. narodowego), ale same uchwały Stronnictwa Narodowego stwierdzają, że Żydzi angażują się bardzo silnie w akcje komunistyczne. Pozwolimy sobie więc na py-

tanie, czy odebranie im praw politycznych w czynnikiem im w tej akcji przeszkodzi? Jest to przecież akcja nielegalna, więc cóż tu pomoże odbieranie jakichkolwiek praw?

Ale logika Rady oczywiście nie obowiązuje. Chodzi prosto o wytworzenie antyżydowskiej hysteryi: wszystkiemu winien Żyd! Rozbicie społeczeństwa — Żyd! Komuna — Żyd! Podkreślanie reformy rolnej — Żyd! Wszędzie i zawsze Żyd!

Ten Żyd potrzebny jest także po to, by w odmętach antysemitycznej demagogii utopić realne postulaty ludowe. Warto się przyrzyć.

O ustroju politycznym — nie! Bo otwarte hasło dyktatury faszystowskiej jest niepopularne. W uchwale znajdujemy tylko narzekanie na demokrację, jako „przygotowywanie” do komunizmu.

O kwestii rolnej — nie; tylko narzekanie, że nadmierne podkreślanie reformy rolnej usuwa w cień odebranie żydom straganów. Bardzo wygodne — dla obszarników.

O kwestii socjalnej, przede wszystkim robotniczej (bezrobocie!) — nie. I po co? Wypędzić Żydów — będzie robota.

To jest zaiste zdumiewające: stronnictwo „narodowe” próbuje gdzieś niegdzie pozyskiwać robotnika („Praca Polska”), ale słowa nawet nie poświęciło masom bez-

robotnych i napiętej sytuacji socjalnej w ogóle. Ich los widocznie nie należy do zagadnień „politycznych” i „narodowych”.

Straszenie Żydem i komuną — to cała treść „uchwały”. Sprawę konsolidacji rozstrzygnięto, jeśli wierzyć „Wiecz. Warsz.”, w duchu anty-OZON-owym. Rzucono raz jeszcze hasło „państwa narodowego”, ale w interpretacji endecków jest to hasło wojny domowej, hasło wojny z mniejszościami i osłabianie w ten sposób państwa.

To już wszystko — jeśli chodzi o stosunek wewnętrzny. Do tego trzeba dodać wyraźny zwrot w stronę hitleryzmu w polityce zagranicznej. Stronnictwo niegdyś moskalofilskie, potem frankofilskie, stało się w końcu germanofilskie!... Klasowe i ideologiczne sympatie rozstrzygnięły.

Rada nie dała nic. Wszystko zostało po staremu. Istotą stronnictwa jest walka o władzę dla własnej grupy politycznej; walka z demokracją; walka o pozyskanie chłopu przy pomocy antysemitycznej demagogii.

Stronnictwo to dziś ruchliwe, ale koteryjna mentalność utrudnia mu manewrowanie. Część młodzieży straciła na rzecz różnych O. N. R-ów. Ale dał się porządkować pchać do władzy, pod sztandarem rzekomym „narodowym”, w rzeczywistości pod hasłem rozbijania narodu...

Dnia 25-go kwietnia b. r. zmarł w Warszawie po długiej i ciężkiej chorobie

ZBIGNIEW ZAPASIEWICZ

Okrucieństwo przedwczesnej śmierci pełnego wiary w realizację ideałów Sprawiedliwości Społecznej, nieustraszonego działacza młodzieżowego, głęboką boleścią i żalobą okryło serca wszystkich, którym Zmarły Zmarły młodym i prawością charakteru, inicjatywą — przewodniczył.

Odszedł w chwili, kiedy był dla wielu, bardzo wielu potrzebny, jako ten, z którym wiązały się myśli i działania, dla których był duchowym przewodzą.

Komenda Główna
Legionu Młodych Frakcji

Teodor TOEPLITZ

członek Dzielnicy Marymont-Zolibórz

Polskiej Partii Socjalistycznej

zmarł 26 kwietnia 1937 roku

Do masowego udziału w pogrzebie wzywa

DZIELNICA MARYMONT-ZOLIBÓRZ P. P. S.

Teodor Toeplitz

Teodor Toeplitz ur. w 1875 r. w bogatej rodzinie mieszczańskiej od najwcześniejszych lat do ostatniej chwili swego życia brał czynny udział w życiu robotniczym.

Jako działacz PPS. ściśle współpracujący w Berlinie ze Stan. Przybyszewskim zostaje aresztowany i odesłany do kraju. Wkrótce udaje się Toeplitz na wyższe studia do Antwerpii, gdzie dalej pracuje w szeregach Partii, nawiązując przyjacielskie stosunki z Abramowskim i Mielczarskim.

Następnie zamieszkuje w Charkowie (1900—1910) gdzie dom jego jest przystanią dla emisariuszów partyjnych z Sulkiewiczem na czele.

W 1910 r. Toeplitz wraca do kraju, gdzie całkowicie poświęca się pracy samorządowej i spółdzielczej.

Teodor Toeplitz — to człowiek pełen inicjatywy twórczej i nieograniczonej wprost energii w walce o realizację nakreślonych celów. Prace jego odznaczają się głębią i przemyśleniem do końca oraz niecofaniem się przed trudnościami.

Będąc przez kilka lat ławnikiem m. st. Warszawy pomimo nagonki doprowadza do zalesienia okolic Warszawy i nie tylko do utrzymania, ale także i wyodrębnienia jako osobnego działu i rozszerzenia prac Agrii.

Walkę z klęską mieszkaniową rozpoczyna słynną broszurą o rewizji mieszkań w 1920 r., by przygotować następnie uzasadnienie i potrzebę stworzenia przez klasę robotniczą ruchu spółdzielczości mieszkaniowej.

Bierze też czynny udział w tworzeniu Warszawskiej Sp-ni Mieszkaniowej. Z jego inicjatywy powstaje zaraz po wprowadzeniu się

pierwszych 29 mieszkańców — Stowarzyszenie Wzajemnej Pomocy Lokatorów „Szkłane Domy”.

Dla usunięcia pośrednictwa budowlanego wysuwa następnie Toeplitz projekt stworzenia Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego, który też zostaje zrealizowany.

Wreszcie przyczynia się do powstania specjalnego Związku rewizyjnego p. n. Związek Sp-ni i Zrzeszeń Prac. R. P.

W pierwszym okresie W. S. M., Społ. Przeds. Bud. i Zw. Sp. i Zw. Pr. R. P. Teodor Toeplitz spełnia w tych instytucjach funkcje przewodniczącego Zarządu, by następnie przejść do Rady Nadzorczej.

T. Toeplitz jest również współtwórcą Polskiego Tow. Reformy Mieszkaniowej, w którym jest wice-prezesem. Jest także wice-prezesem Międzynarodowego Związku Reformy Mieszk. (prezesem jest tow. Sellier — francuz).

Teodor Toeplitz bardzo dużo pisze: książki, broszury, artykuły żywo i interesująco omawiają zagadnienia urbanistyczne, samorządowe i spółdzielcze. „Czasopismo „Dom — Osiedle — Mieszkanie” organ P. Tow. Ref. Mieszk. jest również jego dziełem.

Zdawało się, że T. Toeplitz ma wprost niespożyte siły fizyczne i umysłowe. W piątek zachorował na postępującą chorobę. Na kilka godzin przed śmiercią denerwował się, że choroba może mu przeszkodzić w rozstrzygnięciu konkursu regulacyjnego m. Równie w dn. 28.4.1937 r.

Śmierć T. Toeplitza to prawdziwy cios dla instytucji, którym poświęcał swe siły.

Cześć Jego pamięci!

M. NOWICKI.

Zakład Położniczo-Ginekologiczny „SALUS” Moniuszki 7, tel. 3.18.66
JANINY CHMIELEWSKIEJ WARSZAWA
PORODY — OPERACJE — PORADY
Pokoje pojedyncze i wspólne. Nowoczesne komfortowe urządzenie

Zbigniew Zapasiewicz

Wspomnienia przeżytych razem lat — długie godziny rozmów — wybuchy uniesień i entuzjazmu dla sprawy Polski chłopu, robotnika i inteligenta pracującego — Polski Sprawiedliwej — oto cisnące się myśli człowieka, który obcował i pracował ze Zbigniewem Zapasiewiczem.

I gdy dziś żegnamy go na wieczny spoczynek wyrasta długi korowód wspomnień z naszej wspólnej pracy, której był mózgiem, sercem i kierującą ręką.

Gdy młode pokolenie Niepodległej Polski pogrążone w pustce bezideowości, lub w krańcowym nacjonalizmie, wyładowywało swe żywotne siły w bezpłodnych sporach akademickich i anarchizowało życie wyższych uczelni w Polsce, — Zbigniew Zapasiewicz z grupą mu bliskich owiany od lat dziecięcych legendą walki o niepodległość drogą sercu każdego Polaka, mobilizuje to młode pokolenie w imię idei Państwa Sprawiedliwego.

Idea legendy walki o niepodległość Zbigniewa Zapasiewicza — to walka robotnika, chłopu i inteligenta pracującego o wolną i sprawiedliwą Polskę — o Państwo Pracy. Stworzony przez niego i prowadzony ongiś „Legion Młodych” — to następny etap pracy — przebudowy społeczno-gospodarczej Państwa Polskiego w myśl idei socjalistycznej, której pozostał wierny do końca życia.

„Nie jedyna nasza droga w mobilizacji akademika — inteligenta, musimy sięgnąć do tych przede wszystkim, którzy Polskę żywią i jej bronią” — mówił nam Zbyszek.

I „Legion Młodych” z organizacji akademickiej przekształca się stopniowo w organizację masową, skupiającą w swych szeregach oprócz akademików — młodych robotników i młodych chłopów.

Zapasiewicz wierzy, że ci, któ-

rzy mobilizowali w Polsce masy do walki o niepodległość w imię hasła społecznych muszą dochować swych społecznych przyrzeczeń — sprawiedliwości społecznej w wolnej Polsce.

Wierzył Zapasiewicz i my z nim wszyscy. Zapasiewicz właśnie nie ulękł się ani gróźb, ani nie poszedł na drogę „łatwej kariery”.

On, który walczył, jak sam mówił o „kręgosłup ideowy” organizacji — nie pozwolił, aby kręgosłup ten został skrzywiony.

Uważał, że metody „wychowawcze” polegające na łamaniu charakterów obietnicą łatwej kariery — nie wychowują nigdy i nigdzie wartościowych obywateli. „Wychowanie charakteru młodego pokolenia — winno być naszym pierwszym zadaniem” i zdaniu temu pozostał wierny aż do końca.

A wówczas właśnie „pewne czynniki” zastosowały metody łamania charakteru młodego pokolenia obietnicą łatwej drogi życiowej.

Zapasiewicz z grupą mu bliską, zwartą ideowo, znajduje się wobec tych metod w mniejszości, uścisnąc ze swego stanowiska i wstępując z organizacją, stwierdzając, że kręgosłup ideowy zostaje spaczony.

Jednak w pracy swej nie ustaje — ideę Polski Sprawiedliwej kulturuje nadal w wydawanym przez siebie i grupę towarzyszy czasopiśmie p. t. „Północ” i „Wieś i Świat”. Jest w dalszym ciągu duszą i drogowskazem dla tych wszystkich, którzy wyszli z nim razem z organizacją a nie ugięli swych charakterów pod obietnicami kariery ani przed gróźbami.

STEFAN GRZYCZYŃSKI.

Zamówienia na pierwszo-majowy nasz numer propagandowy

nadsyłajcie do naszej Administracji (Warszawa, Warecka Nr. 7). Administracja przyjmuje zamówienia do piątku do godz. 12 w poł.

Gdy brak kontroli ze strony ubezpieczonych...

„Biuletyn Związkowy” — organ połączonych związków ubezpieczonych umieścił korespondencję z Gniezna, w której czytamy:

„Stanowisko lekarza naczelnego w Ubezpieczalni Społecznej w Gnieźnie od dziesięciu lat nie jest obsadzone na stałe. Od dziesięciu lat pełni te obowiązki lekarz pułkowy, względnie garnizonowy, który jednocześnie jest lekarzem kolejowym, gimnazjalnym, w szkole handlowej, praktyk prywatny etc. Zapobiegliwy ten lekarz pułku znajduje chwilę czasu na wszystko, prawidłowo sobie awansuje, jest już majorem i t. d.”

Można sobie wyobrazić, jak w tych warunkach wyglądają interesy ubezpieczonych, nie mówiąc o zdrowotności dywizji wojska, o co

niewątpliwie troszczą się dostatecznie władze wojskowe.

A poza tym, gdzie akcja przeciwko kumulacji posad?

Pismo kończy notatkę zapytaniem:

„Zapytujemy pana Dyrektora Lecznictwa Z. U. S. czy jest zdania, że stanowisko lekarza naczelnego w Ubezpieczalni wymaga tylko „godzinki” w wolnych chwilach od zajęć?”

Wśród książek

J. M. THOMPSON. Robespierre. Tom I. Warszawa, J. Przeworski, 1937; str. 440. Przekład Al. Dobrota.

Autor tego monumentalnego dzieła o „Nieprzekupnym” jest profesorem historii Francji na uniwersytecie oksfordzkim. O Robespierre, który obok Dantona i Marata, należy do wielkiej trójki Rewolucji Francuskiej, istnieje ogrom

na literatura, sięgająca ostatnich lat XVIII stulecia. Hamel, Aulard, Mathiez, Lenôtre, Kerr — oto pałę tylko nazwisk historyków, którzy w badaniach swoich poświęcili osobie Robespierre'a szczególną uwagę.

Dzieło prof. Thompsona różni się od innych biografii i opracowań przede wszystkim wysokim poziomem naukowego obiektywizmu, a następnie drobiazgowością i systematycznością układu, dzięki czemu żywot i działalność publiczną Robespierre'a poznaje czytelnik dzień po dniu, niemal godzina po godzinie. Oczywiście, autor tej znakomitej monografii wyzyskał wszelkie dostępne dzisiaj źródła i materiały historyczne, przeszukał i przestudiował całą literaturę przedmiotu, od anonimowej „Histoire de la Révolution de 1789”, która zaczęła się ukazywać już w r. 1791 aż do publikacji najnowszych, do r. 1935 włącznie. Samo wyliczenie „źródeł i materiałów” zajmuje w pierwszym tomie dzieła Thompsona kilkadziesiąt stron, przyczem dodać należy, że wyliczenie to słusznie połączone zostało z krótką oceną krytyczną wymienianych publikacji.

W zakończeniu tego interesującego rozdziału wstępnego prof. Thompson stwierdza, że w ciągu lat 140 zgórą poglądy na Robespierre'a i Rewolucję Francuską przechodziły różne wahania, ulegały rozmaitym zmianom, często w zależności od osobistych uprzedzeń lub namiętności politycznych

ZGON PRZYWÓDCY VOLKSUNDU.

W Katowicach zmarł, przeżywszy lat 56, jeden z przywódców Volksbundu na Śląsku, Eugeniusz Franc. Zmarły był posłem na Sejm Warszawski z ramienia mniejszości niemieckiej na Śląsku w latach od 1922 do 1934.

WYROK W PROCESIE TRUCICIELSKIM.

Przed trybunałem przysięgłych w sądzie okr. we Lwowie odbyła się rozprawa przeciwko Iwanowi Okrutnemu i jego siostrzenicy Helenie Chmielowskiej z pod Janowa, oskarżonym o otrucie żony Okrutnego. Według aktu oskarżenia śmierć gwałtowną denatki stwierdzono po ekshumacji zwłok. Oboje oskarżeni aresztowani zostali wskutek doniesienia świadków, wobec których mieli przyznać się do zbrodni. Na rozprawie Okrutny wypierał się winy, Chmielowska przyznała jedynie, że na prośbę wujki kupiła w aptece w Janowie truciznę na myszy, lecz z otruciem ciotki nie miała nic wspólnego.

Na zasadzie werdyktu sędziów przysięgłych trybunał uniewinnił Chmielowską. Okrutnego zaś skazał na 3 lata i 4 miesiące więzienia.

POŻAR.

We wsi Iwanowszczyzna w pow. dzisieńskim (woj. wileńskie) wybuchł groźny pożar. Płomienie strawiły 7 zagrod wraz z zabudowaniami. Straty wynoszą przeszło 10.000 zł. Ogień powstał w domu Jerzego Gadeckiego w chwili, gdy były tam dzieci, pozostawione bez opieki.

TAJEMNICZY TRUP KOBIETY NA POGRANICZU POLSKO-CZECHOSŁOWACKIM.

Urząd śledczy policji w Stanisławowie powiadomiony został, że w miejscowości Smorze na pograniczu polsko - czechosłowackim znaleziono w gąszczu leśnym zwłoki nieznanej kobiety lat około 40, znajdujące się w stanie silnego rozkładu. Zwłoki były już poważnie uszkodzone przez dzikie ptactwo. Przydatne nie znaleziono żadnych dokumentów, wskutek czego ustalenie nazwiska stało się na razie niemożliwe. Ze stroju wnioskować należy, że zmarła pochodziła z Czechosłowacji. Dochodzenia w celu ustalenia tożsamości denatki i stwierdzenia przyczyn śmierci wdrożyły władze polskie w porozumieniu z czechosłowackimi.

TRAGICZNA ŚMIERĆ KOLEJARZA.

Pracownicy kolejowi ze stacji w Chełmie zauważyli późną nocą na jednym z torów kolejowych światło. Gdy podeszli bliżej, oczom ich przedstawił się makabryczny widok. Na torze leżały zmasakrowane zwłoki kolejarza z

Czytajcie prasę socjalistyczną

odeciętą nogą, a w zastygłej ręce trupa płonęła latarka.

Były to zwłoki 52-letniego Jana Czerniakiewicza, spinacza wagonów, który został zgineiony zderzając się z pociągiem, przy czym koła pociągu obcięły mu nogę.

Kacik radiowy

AUDYCJA JAPONSKA

Z okazji święta narodowego Japonii Polskie Radio organizuje dn. 29 kwietnia o godz. 17.30 ośmio-głosową audycję, którą rozpocznie Hymn polski i japoński. Następnie wygłosi przemówienie poseł pełnomocny Japonii minister Ito. W części koncertowej — muzyka japońska. Pieśni — wykoną chór Związku Młodzieży z Dalekiego Wschodu. Poza tym oprócz dwóch utworów z płyt orkiestra Polskiego Radia odegra utwór japoński p. t. „Etenraku” skomponowany przez Hidemaru Konoye.

TWÓRCZOŚĆ RAVELA

Wśród kompozytorów doby dzisiejszej jedno z pierwszych miejsc zajmuje Franciszek Maurycy Ravel. Nazwisko jego figuruje często w programach Polskiego Radia, a radiosłuchaczę poznali już wiele z jego utworów. W audycji z dn. 28.IV o godz. 19.00 wykonane zostaną kompozycje Ravela nieznane dotąd polskim słuchaczom. Są to pieśni, ujęte w cykl p. t. „Historia naturalna”, przedstawiające 5 gatunków ptactwa. Wykona je śpiewak do da Conrad. Ponadto w programie Trio Fortepianowe.

CO BĘDZIEMY NOSIĆ NA WIOSNĘ

Nawet najoszczędniejsza i najmniej wymagająca pod względem toalety kobieta w okresie wiosennym zmuszona jest pomyśleć o swej garderobie. Najwyższy więc już czas, aby zrobić dokładny przegląd garderoby — to lub owo odświeżyć, przerobić no — w miarę możliwości uzupełnić swoje niedobory nowymi nabytkami. Pogadanka radiowa z dn. 29 kwietnia o g. 17.15 będzie takim przeglądem wiosennej garderoby przez znaną prelegentkę Well.

Radio warszawskie

CZWARTEK, 29 kwietnia

6.30 Pieśń. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Pare informacji. 7.30 Muzyka (płyty). 8.00 Aud. dla szkół. 11.30 Poranek muz. dla młodz. 12.03 Hejnał. 12.03 Koncert Ork. P. P. pod dyr. A. Dołyckiego. 12.40 Dzień, połudn. 12.50 Nie dość wytrwały próby rolników — pog. 15.00 Wład. gospod. 15.15 Ork. Jacka Hiltona i soliści (płyty). 16.00 Skrzynka ogólna. 16.15 Życie kulturalne stolicy. 16.20 Chwilka pytań — dla dzieci starszych. 6.35 Miłość Schumann — reportaż muz. w oprac. M. Kowalewskiego. 17.15 Przeglądamy garderobę wiosenną — pog. 17.30 Aud. poświęcona Japonii. 17.50 Polska Jagiellonów w oświetleniu prof. Kolankowskiego — odczyt wygł. prof. Chodnicki (z Poznania). 18.00 Pog. akt. 18.10 Wład. sportowe. 18.20 Melodie filmowe (płyty). 18.45 Program. 18.50 Pog. akt. 19.00 Koncert kamr. poświęcony utworom M. Ravela. 19.45 Koncert rozrywkowy (z Wilna). 20.25 Bilans miesięca propagandy Ośrodków Wych. Fiz. 20.45 Dzień, wiecz. 20.55 Pog. akt. 21.00 Sylwetki kompozytorów polskich — Witold Friemann. 22.00 Muz. tan. w wyk. Małej Ork. P. R. pod dyr. Z. Górzyskiego.

Warszawa II: 13.10 Koncert symf. z udziałem Artura Rubinsteina (płyty). O godz. 14.00 Wiadomości z życia Warszawy. 14.35 — 15.30 Muzyka rozrywkowa (płyty). 23.05—24.00 Muzyka taneczna (płyty).

PIĄTEK, 30 kwietnia

6.30 Pieśń. 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.15 Dziennik poranny. 7.25 Pare informacji. 7.30 Muzyka (płyty). 8.00 Aud. dla szkół. 11.30 Aud. dla szkół — słuchowisko. 12.00 Hejnał. 12.03 Koncert Ork. Wojk. pod dyr. K. Kanasia (z Katowic). 12.40 Dzień, połudn. 12.50 Wład. z muchami — pog. 15.00 Wład. gosp. 15.15 Piosenki Imperio Argentiny i Armandy Grabbe (płyty). 15.55 Jak spędzić święto? 16.00 Film, plastyka, architektura. 16.10 Pog. społ. 16.15 Rozmowa z chorymi. 16.30 Pół godz. ny walców. Wyk. Chór solistów przy Konserw. P. T. M. pod dyr. J. Kołaczewskiego i I. Danek (fortepian) (ze Lwowa). 17.00 Licea handlowe — odczyt — wygł. J. Chodorowski. 17.15 Z naszych wspomnień muzycznych — koncert w wyk. C. Węgrzynowskiej (śpiew) i J. Zawadzkiej (skrzypce). Przy fort. prof. Urstein. 17.50 Encyklopedia mówiona. 18.00 Pog. akt. 18.10 Poradnik sportowy. 18.20 Ork. „Mario Harp Lorenzi” — (płyty). 18.45 Program. 18.50 Jak Antek Skowron budował młyn — pog. 19.00 Ze wspomnień o Adamie Zeromskim. 19.20 Z pieśnią po kraju. 19.45 Fragment operowy. 20.00 Pog. o instrum. muz. „Waltornia”. 20.15 Koncert symf. z Warszawy. Wyk. Ork. Filh. pod dyr. Willy Ferrero i Zbigniewa Drzewieckiego (fortepian). Ok. 21.00 Dzień, wiecz. 22.30 „As pik” — skecz St. Sojcieckiego 22.45 Muz. tan. (płyty).

WARSZAWA II

13.10 „Scherzo i kaprysy” — płyty. W przerwie o godz. 14.00 Wład. z życia Warszawy. 14.35 Muz. rozrywkowa (płyty). 23.05 Muz. tan. (płyty).

E. C. Bentley i H. W. Allen

ŚMIERĆ FILANTROPA

(przekład z angielskiego E. Kopelówny)

Trent, wsunawszy palce we włosy, spoglądał przez kilka chwil w próżnię.

— To może głupi pomysł — rzekł w końcu — ale czy nie przyszło panu do głowy, że on chce kogoś zasłonić?

— Tak jest. Jego przyznanie się i brakująca kartka z bloku — i zabieg, jakie robił, aby cała wina spadła na niego — odrzuca mi podsunęły tę myśl. Ale w istocie to nie ma żadnego sensu. Przede wszystkim wzięcie na siebie winy za morderstwo, którego się nie popełniło — to wielkie ryzyko, chociażby się nie wiem jak chciało kogoś osłonić... Z drugiej strony szczere przyznanie się do morderstwa jest dość częstym zjawiskiem. A poza tym Fairman miał motyw: gniew z powodu sposobu, w jaki został potraktowany. Wielu ludzi straciło życie dla mniejszego powodu, aniżeli to, co zrobiono z Fairmanem.

A jeszcze jedno: w jaki sposób uzgodni pan pomysł „krycia kogoś” z niedającą się wytłumaczyć błyskawiczną podróżą do Dieppe i z niewyłącznym powrotem do kraju i z próbą samobójstwa. Nie... pytam raz jeszcze: jak może pan sobie to wszystko wytłumaczyć?

Trent rzucił zrowu wzrokiem na papier. — Oczy-

wiście — rzekł — cała historia pozostawia duże pole imaginacji. Ale... — urwał na chwilę. — Nie miałem jeszcze wprawdzie czasu zastanowić się nad tym, ale nie pojmuję, aby to przyznanie się Fairmana, które, naturalnie, nasuwa pewne wątpliwości — mogło stanowić taką różnicę.

Chmura przynębnienia na twarzy Bligha stała się jeszcze cięższa.

— Pod pewnym względem stanowi niewielką różnicę. Mamy i tak już dosyć dowodów przeciwko niemu. Wiemy, że miał motyw; — wiemy także, że był tam w czasie, kiedy Randolph został zastrzelony. Wzięto jego odciski palców, odpowiadające w zupełności tym na szkło, o których wspominał tak zapobiegliwie.

— A także, oczywiście, tym na żyletce?

— Nie — powiedział krótko inspektor. — To jeden z tych szczegółów, co do których obawiałem się, że spowodują wiele kłopotu. Ekspert od odcisków palców znalazł oczywiście wiele odcisków Randolpha i lokaja, a także jakieś — nie tylko na karacie z wodą i szklance — które zidentyfikowano, jako Fairmana. Ale na żyletce znalazł ślady nie pochodzące od żadnej z tych trzech osób — ślady, których nie spostrzegł na żadnym innym przedmiocie w całym mieszkaniu. Raught powiada, że to była nowa żyletka, którą wyjęto z kopertki dopiero rano. Jeżeli tak, to ktoś jej dotykał; — najwidoczniej zdjął ją z maszyny do golenia, aby przeciąć sznurek u paczek.

— A co Fairman o tym mówi?

— Nic. Nie chce odpowiadać na żadne pytania —

i w ogóle nie mówi ani słowa od chwili aresztowania. Zaraz po tym, gdy go zatrzymano, załamał się nerwowo zupełnie — zdaje mi się, że nie powiedziałem panu tego — i teraz leży w szpitalu więziennym w takim stanie, że nie jest zdolny do odpowiadania na żadne pytania, ani w ogóle do niczego... Tak brzmi raport doktora; — a więc cała sprawa jest w zawieszeniu, póki Fairman nie wyzdrowieje o tyle, abyśmy mogli podjąć ją na nowo. Oczywiście, będziemy się domagali odłożenia raportu o wynikach śledztwa — domagalibyśmy się tego w każdym razie...

Trent zerwał się z miejsca i zaczął chodzić po pokoju.

— Może pan zrozumieć — rzekł — że to wszystko jest dla mnie bardzo bolesne. Gdy słyszę, że on jest w takim stanie — po tym wszystkim, co się stało... — no, nie będę już o tym mówił. Niech pan słucha. Sprawa przeciwko Fairmanowi jest bardzo ciężka, nawet bez jego zeznania — wiem o tym. Ale od początku widziałem, że nie jest pan zupełnie zadowolony — i przypuszczam, że te nie dające się zidentyfikować odciski palców na żyletce należą do szczegółów, których nie można wytłumaczyć. Ja nie mogę.

— Tak jest — rzekł inspektor — rzeczywiście nie można tego wytłumaczyć, — przynajmniej na pierwsze wejrzenie. Tak samo, jak brak papierów... Mimo wszystko mam pewien pogląd na sprawę tych odcisków, — a i papierów także... Niech mi pan powie, czy pan dobrze zna Raughta, służącego starego Randolpha?

(D. c. n.).

P. starosta Drożański

chce „walczyć” z pamięcią Ignacego Daszyńskiego

(Kor. wł.).

Przed kilkoma tygodniami Rada Miejska w Krynkach (pw. grodzieński) jednomyślnie uchwaliła przemianować jedną z ulic na ulicę imienia IGNACEGO DASZYŃSKIEGO.

Uchwałę Rady Miejskiej w Krynkach starosta powiatowy w Grodnie, Drożański, UCHYLIL.

RADNI W KRYNKACH, NA OD-BYTUM POSIEDZENIU, JEDNOMYŚLNIE POSTANOWILI DECY-

ZJE STAROSTY DROŻAŃSKIEGO ZASKARZYĆ.

Starosta Drożański w Grodnie znany jest klasie pracującej z represyj, stosowanych wobec związków zawodowych i działaczy robotniczych, jednak nie sądziliśmy, że zdoła się na tego rodzaju występ.

Komentarze są tu chyba zbędne.

Na froncie baskijskim

zacięte walki

MADRYT (PAT.). Havas donosi, że wojska powstańcze nadal gwałtownie nacierają. Lotnictwo powstańcze zbombardowało miejscowość Guernica, szcze-

gólnie czczoną przez Basków. Rząd baskijski wydał odezwę, wzywając ludność do walki na śmierć i życie.

Wstrzymanie ofensywy rebeliantów

BILBAO (PAT.). Biuro prasowe Rządu baskijskiego donosi: Ofensywa wojsk powstańczych na odcinku Durango została powstrzymana. Na odcinku Eibar stawiają wojska rządowe zacięty opór. We wtorek Rząd wydał dekret, zapo-

władający reorganizację armii baskijskiej. Dekret zapowiada również nominację nowego naczelnego wodza tej armii. Wszystkie gałęzie przemysłu, pracujące dla celów wojennych, zostaną zmilitaryzowane.

Bombardowanie Madrytu

Havas donosi z Madrytu: Artyleria powstańcza bombardowała w nocy i we wtorek z rana muzeum Prado oraz przyległe dzielnice. Następnie przeniesiono ogień na Puerta del Sol oraz sąsiednie ulice, aż do placu Castelar. Jest wielu rannych, trupy zaś natychmiast uprzążano. Ilość ofiar dotychczas jest nieznana. Na ulicy Sewilskiej pocisk artyleryjski trafił w dom. Jest wielu rannych, których opatrzone na miejscu. Samochody kursują po ulicach z materacami

na dachach. Poza tym ludność korzysta z kolei podziemnej, co daje większe gwarancje bezpieczeństwa, aniżeli chodzenie po mieście. Rządowe lotnictwo zwiadowcze nie zdołało dotychczas ustalić stanowisk baterii powstańczych, ostrzeliwujących stolicę. Znajdują się one przypuszczalnie na wzgórzach, położonych na zachód od miasta. 8 samolotów powstańczych latało nad Madrytem, lecz artyleria przeciwlotnicza zmusiła je do wycofania się.

Wiadomości ze źródeł rebeliantów

PARYŻ (PAT.). Havas donosi z Vitoria (po stronie powstańców). W poniedziałek wieczorem wojska gen. Mola przeprowadziły się w wielu miejscach przez rzekę Durango, zajmując dwie miejscowości nadbrzeżne. Saperzy przełożyli przez rzekę li czne kładki, po których nastąpiła przeprawa. Wojska powstańcze posuwają się naprzód, stosując wobec

przeciwnika ogień pościgowy. Z całego frontu donoszą o masowym poddawaniu się milicjantów, których setki przechodzą na stronę powstańców z bronią i rynsztunkiem. W ręce powstańców wpadły wielkie ilości wszelkiego rodzaju zapasów, zgromadzone przez wojska rządowe w tym obszarze.

Niemcy zatrzymują statki angielskie

WALENCJA (PAT.). Agencja Reutersa donosi: Niemiecki okręt

Roosevelt łowi ryby

Na zaproszenie amb. Meksyku prezydent Roosevelt udał się specjalnym pociągami do Nowego Orleanu, skąd na pokładzie statku „Potomac” odpłynie na wody meksykańskie, gdzie przez kilka dni łowić będzie ryby.

Aresztowania w Gdańsku

GDANSK (PAT.). 27.4. Prasa narodowo - „socjalistyczna” donosi dopiero dziś o aresztowaniu posłów socjalistycznych Webersa i Gedecka oraz prezesa robotniczego Zw. Sportowego Thomata, którzy zostali osadzeni w areszcie ochronnym. Pos. Weber, który, jak wiadomo, był naczelnym redaktorem zawieszanej socjalistycznej „Danziger Volksstimme” został wypuszczony z aresztu. Pozostali dwaj działacze socjalistyczni znajdują się nadal w areszcie ochronnym.

Koła narodowo - „socjalistyczne” tłumaczą, że aresztowania po wyższe nastąpiły z powodu rozpowszechniania nieprawdziwych wiadomości o ich działalności w Gdańsku.

Znaleziska na terenie Zamku Królewskiego w Warszawie

W czasie robót restauracyjnych na terenie zamku królewskiego w Warszawie robotnicy odkopali w ogrodach zamkowych, leżących od strony Wisły, kilka szkieletów ludzkich, zamkniętych w drewnianych trumnach.

Państwowe Muzeum Archeologiczne, które podjęło się badania nad pochodem szkieletów, ustaliło okres pochodzenia tych grobów na 15 - 16

wiek. Szkielety trumien były zakopane bardzo płytko, na głębokości około 90 cm. Niektóre z trumien były przysypane grubym na 60 cm. gruzem, pochodzącym z epoki Stanisława Augusta.

Dalsze badania nad szkieletami i znalezionymi na cmentarzysku zamkowym prowadzić będą antropologowie.

Targi o „pakt Zachodni”

LONDYN (PAT.). Wiadomości, jakie otrzymano w Londynie o rozmowach, prowadzonych przez min. Edena z kierownikami polityki Rządu belgijskiego w Brukseli, zgodnie wskazywać na to, że pomiędzy W. Brytanią a Belgią panuje całkowita zgodność poglądów co do tego, że należy przystąpić do rokowań o pakt zachodni, który jedynie może dać gwarancje, zabezpieczające Belgię.

Jak dotąd, wysiłki te się nie powiodły. Ze sprawozdań korespondentów angielskich, którzy towarzyszyli min. Edenowi w Brukseli wynika, że Niemcy zgadzają się zagwarantować neutralność Belgii tylko w tym wypadku, o ile Belgia nie weźmie na siebie żadnych zobowiązań względem innych mocarstw i w żadnym wypadku nie udzieli innym krajom swej wojskowej pomocy, co znaczy, że nie dopuści również przemarszu wojsk obcych przez swoje terytorium. Inaczej mówiąc, Niemcy żądają, aby Belgia, podobnie, jak to uczyniła w swoim czasie Szwajcaria, oficjalnie oświadczyła, że postano-

wienia art. 16 paktu Ligi jej nie obowiązują.

Rząd belgijski nie zgadza się na udzielenie takiej gwarancji. Rozmowy prowadzone w Brukseli w poszukiwaniu rozwiązania dotyczyć miały planu utworzenia większej strefy neutralnej przez włączenie nie również i Holandii do ewentualnego paktu nieagresji, którego myśl wysunął kanclerz Hitler w swoim styczniowym przemówieniu.

Rozmowy brukselskie doprowadziły do uzgodnienia między Belgią a W. Brytanią planu, według którego Rząd brytyjski, jako inicjator nowego Locarna, wystąpić miałby do mocarstw z propozycją paktu zachodniego o odmiennym charakterze od dawnych układów, a mianowicie paktu dotyczącego gwarancji terytorium Belgii i Holandii. W myśl tego planu pogwałcenie terytorium Holandii równało by się podobnie jak pogwałcenie terytorium Belgii bezpośredniemu atakowi na granicę tych mocarstw, które gwarantowały nietykalność i integralność Belgii i Holandii.

O czym radzili...

RZYM (PAT.). W toku poniedziałkowej 3-godzinnej rozmowy Mussoliniego z premierem Goerinem omówiono nie tylko problem hiszpański, ale dokonano obszernego przeglądu wszystkich aktualnych zagadnień politycznych i

gospodarczych, interesujących Włochy i Niemcy.

Włoskie koła półrządowe podkreślają, że rozmowa nacechowana była obopólną troską o zapewnienie Europie pokoju. (Biedny ten pokój! — Przyp. Red.).

Kongres górników za upaństwowieniem kopalń

PARYŻ (PAT.). Kongres syndykatów górniczych (CGT.) w największym zgromadzeniu węgla francuskim, Pas de Calais, który zgro-

madził około 800 delegatów, uchwalił rezolucję, domagającą się upaństwowienia kopalń węgla.

Program uroczystości koronacyjnych

LONDYN (PAT.). Okres przedwstępny uroczystości koronacyjnych rozpoczął się dnia 27 b. m., z chwilą, gdy król Jerzy VI, królowa Elżbieta wraz z księżniczkami i królową Marią udali się łodzią motorową admiralicji z przystani przy moście Westminsteru historycznym szlakiem Tamizy do Greenwich, by dokonać otwarcia Narodowego Muzeum Morskiego. Drugim aktem dowodzącym, że Londyn wszedł oficjalnie w przedwstępny okres koronacyjny było uroczyste śniadanie w pałacu św. Jakóba, pod przewodnictwem brata króla, księcia Gloucester, dla uczczenia ukazania się na półkach księgarskich oficjalnego programu uroczystości koronacyjnych. Dochód ze sprzedaży pójdzia na fundusz jubileuszowy pamięci króla Jerzego V-go.

Jak wynika z programu, uroczysta procesja koronacyjna wyruszy 12 maja z pałacu Buckinghamskiego o godz. 10.30. O godz. 11-ej spodziewane jest przybycie króla i królowej do Opactwa Westminstera. Po przybyciu zaczną się przebieganie króla w szaty koronacyjne, celebrowane przez arcybiskupa Canterbury, który dokona koronacji króla i królowej. Akt koronacji wraz z nabożeństwem trwać będzie dwie godziny. Spodziewane jest, że o godz. 2.15 wyruszy z opactwa orszak królewski po dokonanej koronacji. Orszak przejdzie ulicami Londynu, o 3-ej spodziewany jest na Picadilly Circus, a o 4-ej dotrze z powrotem do pałacu Buckingham. Izba Gmin odrzuci się z racji uroczystości koronacyjnych 6 maja i zbierze się ponownie dopiero 24 maja.

Zbrojenia Stanów Zjednoczonych

WASZYNGTON (PAT.). Komisja Budżetowa Izby Reprezentantów przyjęła projekt budżetu wojennego na rok bieżący. Budżet ten wyraża się cyfrą 416 milionów 413 tysięcy 382 dolary i jest wyższy od budżetu poprzedniego o 25 milionów dolarów.

W sprawozdaniu swym dla Izby komisja podkreśla, że dalsze podwyższenie kredytów na cele woj-

skowe okaże się niezbędnym ze względu na obecny stan sił obronnych Stanów Zjednoczonych. Komisja wskazuje specjalnie, że armia amerykańska nie rozporządza niezbędnymi zapasami materiału wojennego, w szczególności odczuwa brak czołgów, samochodów pancernych i artylerii przeciwlotniczej.

Rewizyta min. Grabowskiego w Berlinie

BERLIN (PAT.). Niemieckie Biuro Informacyjne donosi, że minister Sprawiedliwości Grabowski

udaje się 10 maja do Berlina celem rewizytowania ministra Franka, który bawił w Polsce w ubiegłym roku.

Orszak pogrzebowy w piwnicy

ATENY (PAT.). We wsi Coropi w pobliżu Aten zawałiła się podłoga w domu, w którym odbywała się uroczystość pogrzebowa. Uczestnicy uroczystości wpadli wraz z trumną do piwnicy. Około 30 ciężko rannych, przeważnie kobiet, przewieziono do Aten.

Zjazd Związku Miast Prace w sekcjach

Wczoraj zamieściliśmy początek sprawozdania szczegółowego z przebiegu obrad Zjazdu Związku Miast. Tu damy sprawozdania — ciąg dalszy. Red.

PRZEMÓWIENIE TOW. J. STAŃCZYKA.

W sekcji administracyjnej po referacie prez. Krakowa dr. Kaplickiego zabral głos tow. J. Stańczyk.

Mówca na wstępie wskazał na niezdolność biurokracji do wychowywania społeczeństwa. Prawdziwy samorząd stanowi wielka szkoła wychowania publicznego. Trzeba zredukować rolę nadzoru administracyjnego do koniecznych granic. My, socjaliści, doceniając w pełni znaczenie samorządu dla rozwoju społecznego, domagamy się szerokości praw dla ludności tak, aby tylko wola społeczeństwa decydowała w sprawach samorządowych. Nie wolno krępować inicjatyw społecznej w żywotnych sprawach ludności. Dlatego żądamy zdemokratyzowania ordynacji wyborczej i szerokiej rozbudowy demokratycznego samorządu.

W czasie debat doszło do burzliwych scen po przemówieniu prez. Starzyńskiego, który gwałto-

wnie zaatakował „wodza” Kowalskiego za krytykę gospodarki miejskiej w Warszawie.

Buńczuczni endecy podnieśli wielki krzyk w obronie swojego „führera”. Nie pozostali im dłużni „sanatorzy”.

Na Komisji Administracyjnej prez. Starzyński zaatakował del. łódzkiego adw. Kowalskiego, że obniża godność samorządowca.

Zgłoszone zostały dwa wnioski: o usunięcie z obrad p. Kowalskiego, ale przewodniczący nie poddał wniosku tego pod głosowanie. Drugi wniosek wyrażający ostrą naganną adw. Kowalskiemu komisja przyjęła.

PRZEMÓWIENIE TOW. UZIEMBŁO.

W sekcji finansowej wygłosił referat prez. Białegostoku p. Nowakowski na temat reformy finansów komunalnych.

Znakomity koreferat na ten temat wygłosił wiceprezydent m. Piotrkowa, tow. W. Uziembło, słuchany z zainteresowaniem przez całą salę. Z wywodami tymi zapoznany czytelników w najbliższym czasie.

Sprawozdanie z przebiegu posiedzenia plenarnego — na str. 2.

Dziesięć miesięcy bez deszczu

W północno - wschodnich prowincjach Chin, niewiedzionych głodem, który objął przeszło 25 mil. ludności od sierpnia ub. roku nie spadła ani jedna kropla desz-

czu. Ludność żywi się korą, korzonkami, z małym domieszkami zboża. Zbiory zostały zniszczone całkowicie.

Ostatnie depesze i wiadomości na str. 1 i 2-ej

Wiadomości Sportowe

Kto nie zda egzaminu z ideologii hitlerowskiej nie będzie brał udziału w zawodach sportowych...

To nie żart prima - aprilisowy. To nieskazitelna prawda. Związek Rzeszy dla wychowania fizycznego, wydał niedawno orzeczenie, że sportowcy niemieccy będą musieli w przyszłości zdać nie tylko egzamin sprawności fizycznej na boiskach, ale także egzamin z filozofii i ideologii narodowo - „socjalistycznej”. Kto egzaminu tego nie zda, nie będzie mógł brać udziału w zawodach (!!). Już się odbyły pierwsze egzaminy. Składali je tenisistów. Postawiono im pytania: Co oznacza pojęcie narodu i charakter narodu? Jak daleko sięga rasa germańska? Jak są filozoficzne podstawy ćwiczeń fizycznych w „Trzeciej” Rzeszy? Jak zachować czystość rasy niemieckiej? A dalej. Kandydatów zaopatrzone w tak zwane „bryki”, gdzie wypisywano niestworzone rzeczy. Podaje się tam, że Niemców na całym świecie jest 96.210.000, że w Holandii na ogólną ilość mieszkańców 8,5 milionów, mieszka 5 milionów Niemców, w Belgii 3 miliony, w Alzacji i Lotaryngii 1.380.000 Niemców. Ba, nawet Boerów w Afryce zalicza się do Niemców. To jeszcze nie koniec. Granicą rasy germańskiej wedle tego podreżnika „naukowego” jest Morze Północne i Bałtyk na północy, oraz Alpy na południu, natomiast na wschodzie granica rasy niemieckiej przebiega od Kłajpedy przez Bratysławę, aż do Suławy, pozostawiając na boku Czechość, którzy „wdrarli się w blok germański, środkowej Europy”.

Takimi bzdurami, kłamstwami nabija się mózgowicze sportowców niemieckich. Z tak naładowanymi „wiadomościami” będą oni iść do wojny i krzycieć o braterstwo i międzynarodowej solidarności sportowej. Zawodnik, sportowiec, który nie zda egzaminu z umiejętności powtarzania głupstw hitlerowskich, nie będzie mógł brać udziału w imprezach sportowych. Sport ma charakter apolityczny. Jego potężnym czynnikiem propagandowym to tą czynię wszystkie sportowców bez różnicy na narodowość i wyznaczenie. Takie szumne hasła rzucali

burżuazja całemu światu. A tymczasem niemiecki sportowiec, który jutro podoła na przywitaniu koledze na boisku sportowym Paryża, czy Londynu, musi pamiętać o tym, „jak zachować czystość rasy niemieckiej, musi pamiętać, że wszędzie Niemcy są „czynnikami dominującym”.

Ale co się stanie z tym fizycznym wychowaniem, jak będzie wyglądać przyszła Olimpiada, jeżeli sportowcy hitlerowscy nie zdadzą egzaminów?

To też na gwałt szkoła sportowców, wbijają im w „lepetynę” formuły Goebelsowskie o ideologii narodowo - „socjalistycznej”, potem egzaminują i uznają za uzdolnionych do kopania piłki nożnej, czy skakania wzwyż. Wszystko jest w porządku. Akumulator wszechwiedzy hitlerowskiej został młodym sportowcom załadowany.

Co jeszcze wymyślił w tej sprawie wściekłych niespodzianek? Kiedy skończą eksperymentować „cierpliwością ludzką”?

M. STTATER.

Pilka nożna

ANGIELSKI TRENER DLA POLSKICH PIKARZY.

Zarząd PZPN uchwalił zaangażować trenera angielskiego Alexa Jamesa na okres letni, od 1 lipca do października.

Trener zagraniczny byłby wykorzystany w następujący sposób:

W Warszawie odbyłby się obóz dla czołowych piłkarzy i instruktorów piłkarskich, następnie 2 - 3 tygodnie wyjazd dla juniorów, po czym trener wyjechałby w teren.

SUPREMACJA „ŚMIGŁEGO” ZAGROŻONA.

Rozegrany w Wilnie mecz piłkarski o mistrzostwo Wilna między Śmigłym a Ogniskiem zakończył się porażką Śmigłego 1:2. Wynik ten jest tym ważniejszy, że od niego w znacznej mierze zależy zdobycie tytułu mistrzowskiego Wilna, Ognisko, aby się stać mistrzem musi wygrać jedynie mecz z Makabi, Śmigły natomiast znalazł się w tej przykrej sytuacji, że pozycję jego uratować jedynie może zwycięstwo Makabi nad Ogniskiem. Warto dodać na marginesie, że do mistrzostwa kl. A zgłosiły się zaledwie... 4 drużyny i podobno wobec zaginięcia sprawozdań sędziowskich, rundę jesienną Wil. OZPN unieważnił.

S. T. P.

TEODOR TOEPLITZ

Założyciel i Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Reformy Mieszkaniowej, Wiceprezes Międzynarodowego Związku dla Spraw Mieszkaniowych.

Niestrudzony bojownik sprawy mieszkaniowej dla najsłabszych warstw ludności, długoletni członek działacz polskiego i międzynarodowego ruchu mieszkaniowego, zmarł po krótkiej chorobie w Otrębusach pod Warszawą dnia 26 kwietnia 1937 r., o czym z głębokim żalem zawiadamia

ZARZĄD POLSKIEGO TOWARZYSTWA REFORMY MIESZKANIOWEJ.

